

ولادت حضرت

عیسی ابن مریم (ع)

کرامی باد

جوار | هفته نامه سفارت ج.ا.ا در واتیکان

سال دوم | شماره ۹۸ | ۲۸ آذرماه ۱۴۰۴

پیام سفیر

کلیک کنید

آنچه در این شماره می خوانیم:

- بیانات مقام معظم رهبری به مناسبت میلاد حضرت عیسی مسیح (ع) ۳
- یادداشت مدیر مسئول: میلاد مسیح (ع) و افق الهیات وحدت؛ بازخوانی عدالت، محبت و انسانیت در جهان معاصر..... ۵
- ماه رجب: آسمان معرفت و روز شکوفایی عقلانیت دینی. ولادت امام محمد باقر (ع)؛ طلایه دار تمدن دانش بنیان و انسان سازی؛ دکتر مرتضی هاشم پور..... ۱۵
- نمادشناسی معنوی سنت مسیحی درخت کریسمس؛ جوزپه آیلو؛ پژوهشگر ایتالیایی..... ۱۸
- حدیث هفته ۲۲
- واتیکان در هفته ای که گذشت ۲۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

جِوَار

هفته نامه سفارت ج.ا.ا. در واتیکان

سال دوم | شماره ۹۸ | جمعه | ۲۸ آذرماه ۱۴۰۴ | 19 December 2025

صاحب امتیاز: سفارت ج.ا.ا. ایران در واتیکان

مدیرمسئول: دکتر محمدحسین مختاری

سر دبیر: امیرحسین شاکری

تهیه شده در: بخش فرهنگی

آدرس: ۰۰۱۹۸, ۵۷ Via Bruxelles

تلفن: +۳۹۰۶۸۵۵۲۴۹۴

پست الکترونیکی: vat.media@mfa.gov.ir

وب سایت: <https://vatican.mfa.gov.ir/portal>

شبکه ایکس: IRANtotheHolySee@IRANinVATICAN

بیانات مقام معظم رهبری به مناسبت میلاد

حضرت عیسی مسیح «ع»

ولی رسالت آن راهنمای الهی با انکار و معارضه‌ی قدرتمندان و زورمداران مواجه شد و حماسه‌ی فداکاری بندگان صالح خدا به زمان و تاریخ، شور و حالی فراموش‌نشده‌ی بخشید. دستگاه‌های جبّاری که آن روزگار، با کفر آشکار و یا آراسته به ایمانی ظاهری به ستیزه برخاستند و راه مردم به آن سرچشمه‌ی نور و معرفت را بستند، امروز نیز با راه مسیح و آرمانهای الهی او که راه عدالت و انسانیت و محبت است، معارضه و ستیزه میکنند.

درسی که مسیحیان و مسلمانان باید فراگیرند

عیسی مسیح (علیه‌السلام) مجهّز به معجزه و دعوت الهی برای نجات بشر از ظلمات شرک و کفر و جهل و ظلم و رسانیدن وی به نور معرفت و عدل و عبودیت پروردگار مبعوث گشت و در همه‌ی مدّت اقامت خود در میان انسانها لحظه‌ای در مبارزه با بدی و دعوت به نیکی درنگ نفرمود. و این درسی است که مسیحیان و مسلمانان که معتقدان به نبوت آن بزرگوارند باید فراگیرند.

بسم الله الرحمن الرحيم

مسیح علیه‌السلام و نجات انسانها

ولادت عیسی، ولادت رحمت و برکت در جهان برای مردمی بود که بر اثر سلطه‌ی قدرتهای مستکبر و سنگینی نظام‌های تباه‌گر، غرق در ظلمت و جهالت و فساد و محرومیت و تبعیض بودند. پیام عیسی مسیح، نجات انسانها از این همه بود.

راه مسیح، راه عدالت و انسانیت و محبت است

عیسی بن مریم علیه‌السلام منادی رحمت و برکت و هدایت الهی برای انسانها بود. او در تاریکی شرک و ظلم و دنیای آلوده به گناه و گمراهی، نور هدایتی بود که همه‌ی انسانها را به راه خدا هدایت کرد و زلال رحمتی بود که جانها و دلها را شستشو میداد. او پرچمدار عدالتی آسمانی بود که ستمدیدگان زمین را به رهایی از اسارت قدرتهای ستمگر و قلدران متجاوز، فرا میخواند. او برگزیده‌ی خدا بود که گمشدگان و حیرت‌زدگان را به پرستش آگاهانه‌ی خداوند دلالت میکرد.

بازنشر تقدیم فرازهایی از دیدگاه‌های رهبر معظم انقلاب اسلامی درباره حضرت مسیح علیه‌السلام

به پاپ فرانسیس فقید

سال گذشته همزمان با میلاد مسعود حضرت مسیح «ع» ، جناب آقای دکتر مختاری سفیر جمهوری اسلامی ایران ، در واتیکان، در دیدار با پاپ فرانسیس، لوحی مشتمل بر گزیده‌ای از سخنان حضرت آیت‌الله‌العظمی خامنه‌ای درباره حضرت مسیح علیه‌السلام باعنوان «اگر مسیح در میان ما بود» را به رهبر کاتولیک‌های جهان تقدیم کرد .

در این دیدار، پاپ این لوح را شامل نکات برجسته و مهمی دانست که برای پیروان دین مسیح می‌تواند تأثیرگذار و نقش‌آفرین باشد.

متن لوحی را که از سوی دفتر حفظ و نشر آثار حضرت آیت‌الله‌العظمی خامنه‌ای به پاپ رهبر کاتولیک‌های جهان تقدیم شده، به شرح زیر است:

اگر حضرت مسیح در میان ما بود...

ارزش حضرت مسیح علیه‌السلام از نظر مسلمانان، بلاشک کمتر از ارزش و قدر و قیمت آن حضرت در چشم مسیحیان مؤمن به مسیحیت نیست. این پیغمبر بزرگ الهی، همه دوران حضور در میان مردم را با مجاهدت گذرانید تا بتواند در مقابل ظلم و تعدی و فساد و کسانی که با تکیه به زر و زور، ملتها را به زنجیر کشیده بودند و آنها را به جهنم دنیا و آخرت میکشاندند، ایستادگی کند.

رنجهایی که این پیغمبر بزرگ از دوران کودکی - که خدا نبوت را از همان دوران کودکی به او داد - متحمل شد، همه در این راه بوده است .

انتظار این است که پیروان حضرت مسیح و همه کسانی که آن بزرگوار را از عظمت و معنویت والا و متناسب جایگاه رفیع او برخوردار میدانند، در این راه به او تأسی کنند .

اگر حضرت مسیح علیه‌السلام امروز در میان ما می‌بود لحظه‌یی را برای مبارزه با سردمداران ظلم و استکبار جهانی از دست نمی‌داد و گرسنگی و سرگردانی میلیارد‌ها انسانی را که به وسیله‌ی قدرتهای بزرگ، استثمار و به جنگ و فساد و ستیزه‌جویی سوق داده می‌شوند تحمل نمی‌کرد .

امروز مؤمنان به آن پیامبر بزرگ یعنی مسیحیان و مسلمانان برای استقرار نظم شایسته‌ی جهانی باید به تعالیم و راه پیامبران روی آورند و فضایل انسانی را بر طبق آموزش آن معلمان بشریت گسترش دهند .

پیروی از حضرت عیسی علیه‌السلام لازمه‌اش طرفداری از حق و بی‌زاری از قدرتهای ضد حق است و امید است که مسیحیان و مسلمانان در هر نقطه‌ی جهان، این درس بزرگ حضرت مسیح علیه‌السلام را در زندگی و عمل خود زنده بدارند.

ميلاد مسيح(ع) و افق الهيات وحدت

بازخوانی عدالت، محبت و انسانیت در جهان معاصر

جهان معاصر، علی‌رغم پیشرفت‌های علمی و فناوریانه، با بحران‌های عمیق اخلاقی، گسترش خشونت، بی‌عدالتی ساختاری، فروپاشی پیوندهای انسانی و سوءاستفاده از دین مواجه است. در چنین وضعیتی، بازگشت به میراث پیامبران الهی، به‌ویژه حضرت مسیح(ع)، می‌تواند افقی نو برای احیای اخلاق، کرامت انسانی و گفت‌وگوی بین‌ادیانی بگشاید.

حضرت مسیح(ع) نه‌تنها بنیان‌گذار یکی از بزرگ‌ترین سنت‌های دینی جهان است، بلکه در نگاه اسلام نیز پیامبری بزرگ، حامل کتاب الهی و نماد زهد، توحید و محبت شمرده می‌شود. این جایگاه دوگانه و مشترک، او را به نقطه اتصال الهی میان ادیان ابراهیمی بدل کرده است. مقاله حاضر می‌کوشد با رویکردی تحلیلی - الهیاتی، راه و آرمان‌های حضرت مسیح(ع) را در سه محور بنیادین عدالت، انسانیت و محبت بررسی کند و نقش این آموزه‌ها را در تقویت وحدت و همگرایی میان پیروان ادیان الهی تبیین نماید.

ميلاد حضرت عیسی مسیح(ع) فرصتی معرفتی برای بازخوانی یکی از غنی‌ترین میراث‌های الهیاتی در سنت‌های دینی است. تعالیم مسیح(ع) در حوزه‌هایی چون عدالت الهی، کرامت انسان و محبت فراگیر، نه‌تنها بنیان الهیات مسیحی را شکل داده، بلکه در سنت اسلامی نیز جایگاهی ممتاز یافته است. این یادداشت با رویکردی الهیاتی - تطبیقی و در چارچوب مطالعات ادیان، می‌کوشد نشان دهد که چگونه راه و آرمان‌های حضرت مسیح(ع) می‌تواند به‌عنوان سرمایه‌ای مشترک در تقویت گفت‌وگوی بین‌ادیانی و وحدت اخلاقی میان پیروان ادیان الهی ایفای نقش کند. تأکید اصلی نگارنده بر این نکته است که پیام مسیح(ع)، فراتر از مرزهای اعتقادی، واجد ظرفیت‌های نظری و عملی برای مواجهه با بحران‌های اخلاقی و انسانی جهان معاصر است.

در آستانه میلاد حضرت عیسی مسیح(ع)، پیام‌آور الهی صلح، عدالت و محبت، بازاندیشی در معنا و کارکرد اجتماعی - الهی پیام او ضرورتی دوجندان می‌یابد.

۱. عدالت الهی در تعالیم حضرت مسیح(ع)

عدالت در اندیشه حضرت مسیح(ع) مفهومی ژرف و چندلایه است که فراتر از قواعد صرف حقوقی یا انتظام اجتماعی قرار می‌گیرد. در اناجیل، عدالت همواره در پیوند با «ملکوت خداوند» و اراده الهی فهم می‌شود، نه صرفاً به مثابه اجرای قانون.

مسیح(ع) با نقد صریح ریاکاری دینی، عدالت صوری و شریعت‌گرایی تهی از معنا را به چالش می‌کشد و بر صدق درونی و پاکی نیت تأکید می‌ورزد (Matthew ۲۳:۲۳).

توجه ویژه حضرت مسیح(ع) به فقرا، بیماران و طردشدگان اجتماعی نشان می‌دهد که عدالت الهی در نگاه او، ماهیتی رهایی‌بخش دارد؛ عدالتی که در برابر ساختارهای ناعادلانه می‌ایستد و کرامت انسان را محور قرار می‌دهد. (Wright, ۲۰۱۲)

این تلقی از عدالت، با مفهوم «قسط» در قرآن کریم قابل مقایسه است؛ آنجا که بعثت پیامبران با اقامه عدالت در جامعه پیوند خورده است (الحديد: ۲۵).

از منظر الهیات تطبیقی، می‌توان گفت عدالت مسیحی و عدالت قرآنی، هر دو ناظر به پیوند میان ایمان، اخلاق و مسئولیت اجتماعی‌اند؛ امری که ظرفیت بالایی برای گفت‌وگوی اسلام و مسیحیت در حوزه اخلاق عمومی و عدالت جهانی فراهم می‌آورد (Volf, ۲۰۱۱).

۲. انسانیت و کرامت ذاتی انسان در پیام مسیح

انسان‌شناسی حضرت مسیح(ع) بر اصل کرامت ذاتی انسان استوار است. انسان، صرف‌نظر از جایگاه اجتماعی، قومیت یا پیشینه اخلاقی، موجودی است که شایسته محبت، احترام و امکان بازگشت به مسیر الهی است. رفتار مسیح(ع) با خطاکاران، بیماران و غیره، نشان می‌دهد که انسانیت در نگاه او امری ایستا و ازپیش‌تعیین‌شده نیست، بلکه حقیقتی پویا و قابل‌احیاست.

این فهم از انسان، با هرگونه نگاه ابزاری یا خشونت‌محور به انسان در تعارض است. مسیح(ع) با تأکید بر تواضع، خدمت به دیگران و ترجیح ارزش‌های معنوی بر منافع مادی، الگویی اخلاقی ارائه می‌دهد که می‌تواند مبنای بازسازی روابط انسانی در جوامع معاصر باشد. از منظر گفت‌وگوی ادیان، این انسان‌محوری الهی نقطه اشتراک مهمی میان سنت‌های دینی محسوب می‌شود.

۳. محبت به مثابه جوهره الهیات مسیحی

محبت در تعالیم حضرت مسیح(ع) نه تنها یک فضیلت اخلاقی، بلکه بنیان الهیات مسیحی به‌شمار می‌آید. در اناجیل، محبت به خدا و محبت به همسایه به‌عنوان والاترین فرمان معرفی می‌شود.

(Matthew ۲۲:۳۷-۴۰)

این محبت، چنان‌که مسیح(ع) تصریح می‌کند، حتی دشمنان را نیز دربرمی‌گیرد و بدین‌سان منطق متعارف تقابل، انتقام و خشونت را به چالش می‌کشد.

(Luke ۶:۲۷).

۴. حضرت مسیح (ع) و بنیان‌های وحدت

بین‌ادیانی

حضرت عیسی مسیح (ع) از منظر مطالعات ادیان، یکی از مهم‌ترین شخصیت‌های «میان‌دینی» (interreligious) به‌شمار می‌آید؛ شخصیتی که در بیش از یک سنت الهی حضور هنجاری و الهیاتی دارد. در مسیحیت، او کانون ایمان و تجسد کلمه الهی است؛ در اسلام، پیامبری بزرگ، صاحب کتاب و نشانه‌ای از رحمت و قدرت الهی؛ و در یهودیت، شخصیتی تاریخی با تأثیرات دینی و اجتماعی گسترده. این جایگاه چندساحتی، مسیح (ع) را به محور بالقوه‌ای برای گفت‌وگوی الهیاتی میان ادیان ابراهیمی بدل می‌سازد. از منظر الهیات مسیحی معاصر، گفت‌وگوی ادیان نه یک انتخاب ثانوی، بلکه پیامدی ضروری از ایمان به خدایی است که حقیقت و محبت او محدود به مرزهای نهادی نیست. میروسلاو وُلف (Miroslav Volf) با تأکید بر مشترکات اخلاقی اسلام و مسیحیت، تصریح می‌کند که ایمان راستین به خداوند یگانه، باید در مسئولیت مشترک مؤمنان نسبت به عدالت و صلح جهانی تجلی یابد. او می‌نویسد:

"A common belief in one God should lead to a common commitment to the flourishing of all human beings."

ترجمه: «ایمان مشترک به خدای یگانه باید به تعهدی مشترک برای شکوفایی همه انسان‌ها بینجامد.» (Volf, ۲۰۱۱).

در الهیات مسیحی معاصر، آندرش نیگرن (Anders Nygren) در اثر کلاسیک خود، محبت مسیحی را محبتی «نزولی، ایثارگر و غیرمشروط» می‌داند که ریشه در ابتکار الهی دارد، نه در شایستگی انسان (Nygren, ۱۹۵۳). او می‌نویسد:

«Agape is spontaneous and unmotivated; it does not seek its own advantage.»

ترجمه: «آگاهیه محبتی خودجوش و بی‌انگیزه سودجویانه است؛ محبتی که در پی منفعت خویش نیست.» (نیگرن، ۱۹۵۳).

پاپ بندیکت شانزدهم نیز در رساله الهیاتی Deus Caritas Est بر این نکته تأکید می‌کند که جوهر مسیحیت، نه یک نظام اخلاقی صرف، بلکه مواجهه با محبت الهی است. او تصریح می‌کند:

«At the origin of being Christian, there is no ethical decision or great idea, but the encounter with an event, a person.»

ترجمه: «در آغاز مسیحی بودن، نه یک تصمیم اخلاقی یا ایده‌ای بزرگ، بلکه مواجهه با یک رویداد، با یک شخص قرار دارد.» (Benedict XVI, ۲۰۰۵).

این تلقی از محبت، با مفهوم «رحمت» در الهیات اسلامی قابل مقایسه است؛ جایی که رحمت الهی بر غضب پیشی می‌گیرد و اخلاق دینی بر اساس محبت و شفقت سامان می‌یابد. از منظر مطالعات تطبیقی ادیان، محبت مسیحی می‌تواند یکی از بنیادی‌ترین زبان‌های مشترک اخلاقی میان سنت‌های دینی باشد.

ترجمه: «گفت‌وگو به معنای چشم‌پوشی از هویت نیست، بلکه ژرف‌بخشیدن به آن از رهگذر مواجهه با دیگری است.» (Panikkar, ۱۹۹۹). در این چارچوب، حضرت مسیح (ع) نه نماد انحصار دینی، بلکه الگوی الهی گفت‌وگو، تواضع و خدمت به انسان تلقی می‌شود. تأکید او بر محبت، بخشش و عدالت، ظرفیت آن را دارد که به زبان مشترک اخلاقی میان ادیان تبدیل شود؛ زبانی که بدون حذف تفاوت‌های اعتقادی، امکان همکاری عملی در جهان معاصر را فراهم می‌سازد.

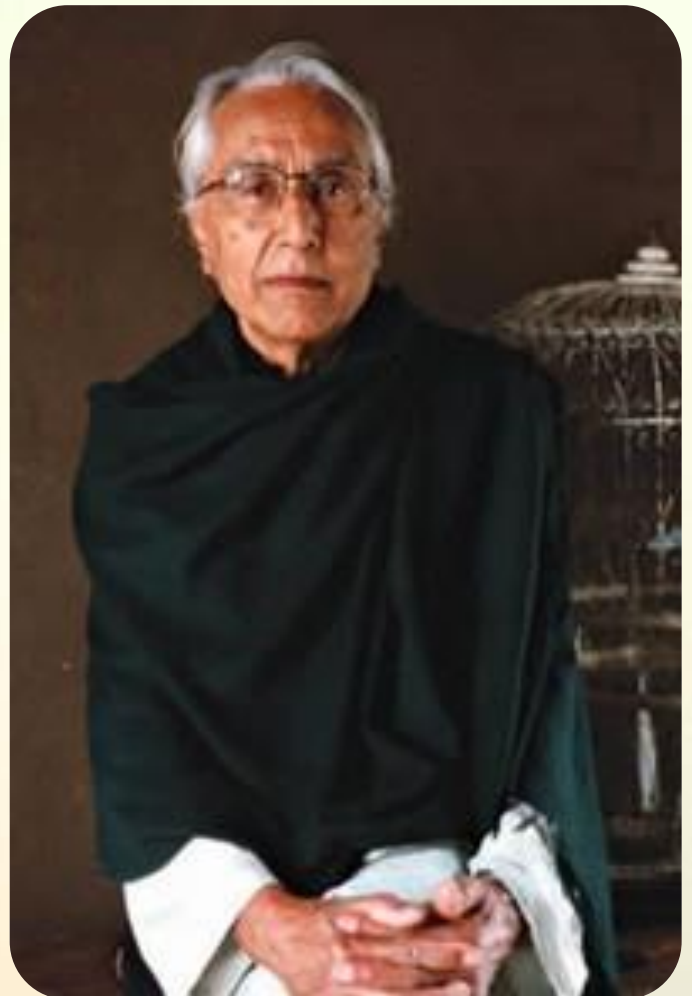
الهیات وحدت و مسئولیت جهانی ادیان.

الهیات وحدت (Theology of Unity) تلاشی معاصر در اندیشه دینی است که می‌کوشد از سطح همزیستی منفعل ادیان فراتر رفته و به سوی مسئولیت فعال و مشترک آنان در قبال جهان گام بردارد. در این رویکرد، وحدت نه به معنای ادغام اعتقادات، بلکه به معنای هم‌گرایی اخلاقی و معنوی در برابر چالش‌های جهانی چون فقر، خشونت، تخریب محیط زیست و بحران معنای زندگی است.

از منظر الهیات مسیحی، مسئولیت جهانی ادیان ریشه در درک خاصی از خداوند به عنوان خالق و پدر همه انسان‌ها دارد. اگر خداوند واحد است و همه انسان‌ها مخلوق اویند، آنگاه بی‌عدالتی، جنگ و رنج انسانی نمی‌تواند مسئله‌ای صرفاً «دیگری» تلقی شود. این ایده در الهیات عمومی (Public Theology) به وضوح بسط یافته است؛ جایی که ایمان دینی موظف به ورود انتقادی و سازنده به عرصه عمومی می‌شود (Stackhouse, ۲۰۰۷).

در سنت الهیات کاتولیک، به‌ویژه پس از شورای واتیکان دوم، مفهوم وحدت ادیان بر پایه کرامت انسانی و وجدان اخلاقی مشترک بسط یافته است. سند Nostra Aetate با به رسمیت شناختن عناصر حقیقت و قدسی در دیگر ادیان، زمینه الهیاتی گفت‌وگو و همکاری میان پیروان ادیان را فراهم ساخت. الهی‌دانان ایتالیایی همچون ریمون پَنیکار این رویکرد را به سطحی عمیق‌تر ارتقا داده‌اند. پَنیکار در آثار خود بر «هم‌زیستی حقیقت‌ها» (plurality without relativism) تأکید می‌کند و می‌نویسد:

"Dialogue does not mean giving up one's identity, but deepening it through encounter with the other."

در الهیات گفت‌وگویی، مسئولیت جهانی ادیان به‌ویژه در قالب همکاری بین‌ادیانی معنا می‌یابد. ادیان، به‌جای رقابت هویتی، می‌توانند با حفظ تمایزهای الهیاتی، در سطح اخلاق عملی به هم‌افزایی دست یابند. حضرت مسیح(ع) در این میان، الگویی الهی برای چنین مسئولیتی ارائه می‌دهد: الگویی مبتنی بر خدمت، فروتنی و اولویت‌دادن به رنج انسان. از منظر اسلامی نیز، اصل «تعاونوا علی البرّ و التقوی» (مائده: ۲) افقی مشابه ترسیم می‌کند. این هم‌گرایی مفهومی نشان می‌دهد که الهیات وحدت، نه پروژه‌ای وارداتی، بلکه امکانی ریشه‌دار در سنت‌های دینی است. بدین‌سان، گفت‌وگوی ادیان می‌تواند از سطح تفاهم نظری فراتر رفته و به کنش مشترک اخلاقی در مقیاس جهانی بدل شود. در نهایت، الهیات وحدت با الهام از شخصیت‌هایی چون حضرت مسیح(ع)، می‌کوشد نشان دهد که ایمان دینی، اگر اصیل و ریشه‌دار باشد، نه عامل تفرقه، بلکه منبعی برای صلح، عدالت و همبستگی جهانی خواهد بود.

۶. حضرت مسیح(ع) در الهیات اسلامی و ظرفیت وحدت‌ساز آن

حضرت عیسی مسیح(ع) در الهیات اسلامی جایگاهی ممتاز و چندلایه دارد که او را به یکی از مهم‌ترین نقاط اتصال میان اسلام و مسیحیت بدل می‌سازد.

قرآن کریم، مسیح(ع) را نه‌تنها پیامبری بزرگ، بلکه «کلمه الهی» و «روحی از جانب خداوند» معرفی می‌کند (النساء: ۱۷۱). این توصیف، نشان‌دهنده منزلتی الهیاتی است که فراتر از صرف پیامبری تاریخی بوده و واجد بار معنایی و قدسی عمیق است. در سوره مریم، روایت تولد حضرت عیسی(ع) با تأکیدی ویژه بر طهارت، انتخاب الهی و رحمت خداوند بیان می‌شود؛ روایتی که از حیث لحن و محتوا، واجد احترام و تکریم بی‌سابقه‌ای نسبت به این پیامبر الهی است.

قرآن با تصریح بر معجزات مسیح(ع)، از شفای بیماران تا احیای مردگان «به اذن خدا»، بر پیوند کامل او با اراده الهی تأکید می‌کند (آل عمران: ۴۹). این تأکید، مانع هرگونه تلقی استقلال‌گرایانه از قدرت مسیح شده و در عین حال، جایگاه معنوی والای او را حفظ می‌کند. از منظر الهیات اسلامی، مسیح(ع) نماد زهد، تقوا و دل‌بستگی‌نداشتن به دنیا است. روایات اسلامی، او را پیامبری معرفی می‌کنند که زندگی ساده و دوری از تعلقات مادی را برگزید و بدین‌سان، الگویی اخلاقی برای مؤمنان ارائه داد.

این بُعد از شخصیت مسیح(ع)، در گفت‌وگوی تطبیقی با الهیات مسیحی، می‌تواند زمینه‌ای مشترک برای تأمل درباره نسبت ایمان، دنیا و مسئولیت اخلاقی فراهم آورد.

در الهیات اسلامی، نفی الوهیت مسیح به معنای نفی مقام معنوی او نیست، بلکه تأکیدی است بر توحید ناب و وابستگی کامل همه پیامبران به اراده الهی. این نکته، اگر به درستی تبیین شود، می‌تواند از سوء تفاهم‌های تاریخی میان مسلمانان و مسیحیان بکاهد.

از منظر مطالعات ادیان، مسیح‌شناسی اسلامی واجد ظرفیت وحدت‌ساز بالایی است؛ زیرا هم‌زمان بر اشتراکات عمیق اخلاقی و معنوی با مسیحیت تأکید می‌کند و در عین حال، هویت مستقل الهیاتی خود را حفظ می‌نماید.

حضرت مسیح(ع) در این چارچوب، به پلی الهیاتی میان دو سنت بدل می‌شود؛ پلی که بر پایه توحید، رحمت، عدالت و محبت استوار است و می‌تواند زمینه‌ساز همکاری دینی در مقیاس جهانی باشد.

توشیهیکو ایزوتسو (Toshihiko Izutsu) در تحلیل مفاهیم قرآنی، بر این نکته تأکید می‌کند که شخصیت‌های محوری قرآن، از جمله حضرت عیسی(ع)، در شبکه‌ای معنایی قرار دارند که مفاهیمی چون رحمت، آیه، کلمه و روح را به یکدیگر پیوند می‌دهد. او می‌نویسد:

"Jesus in the Qur'an is not merely a historical figure, but a sign (ayah) pointing beyond itself to the absolute reality of God."

ترجمه: «عیسی در قرآن صرفاً یک شخصیت تاریخی نیست، بلکه نشانه‌ای (آیه‌ای) است که فراتر از خود، به واقعیت مطلق خداوند اشاره می‌کند.» (Izutsu, ۲۰۰۲). این فهم نشانه‌شناختی از مسیح(ع)، امکان گفت‌وگوی عمیق الهیاتی با مسیحیت را فراهم می‌سازد؛ گفت‌وگویی که در آن، اختلافات اعتقادی مانع از شناسایی افق‌های مشترک معنوی نمی‌شود.

الهیات وحدت به مثابه پارادایمی معاصر در مطالعات ادیان

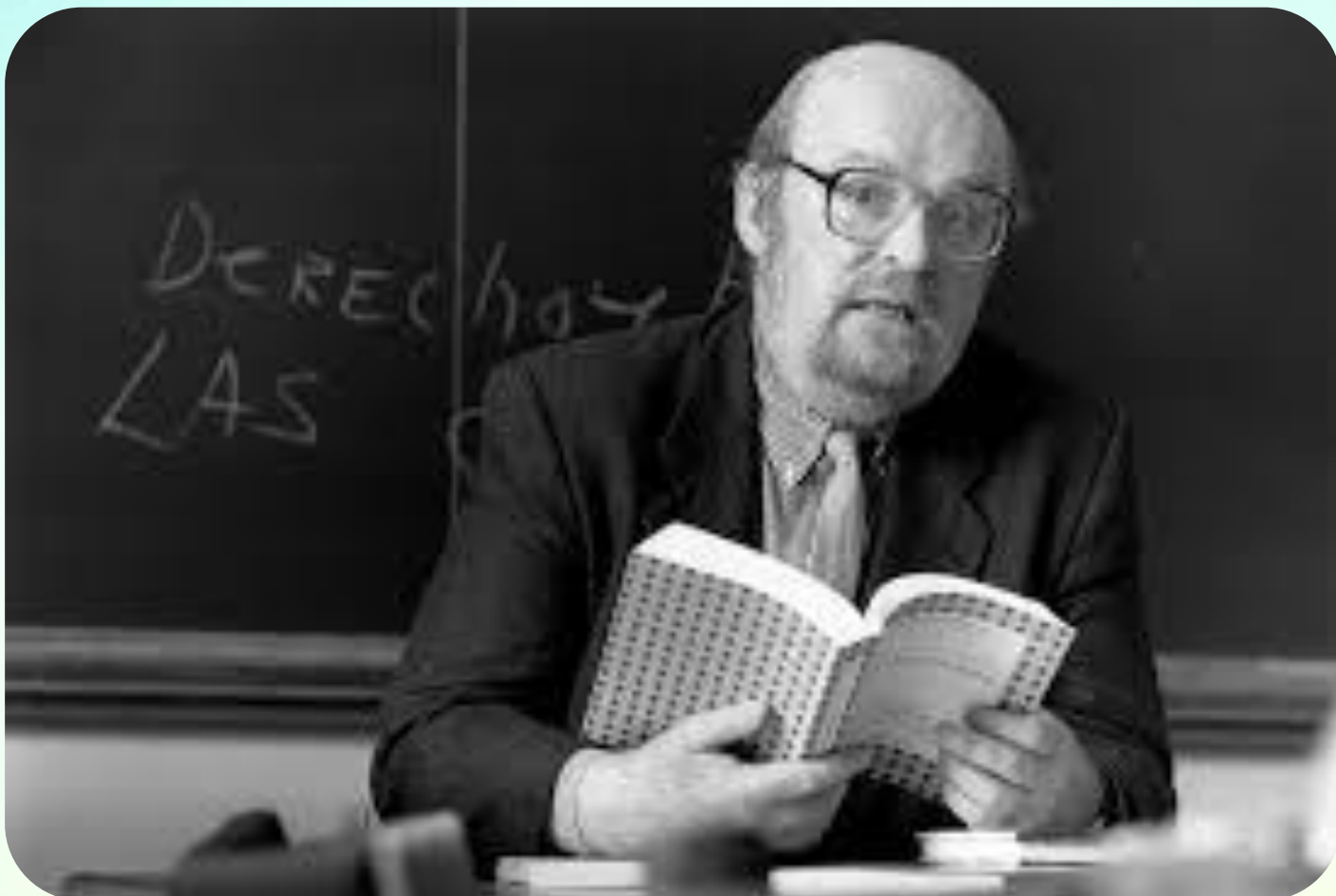
نتایج این پژوهش نشان می‌دهد که بازخوانی الهیاتی و تطبیقی تعالیم حضرت عیسی مسیح (ع) می‌تواند افق‌های تازه‌ای را در مطالعات ادیان و الهیات معاصر بگشاید. مسیح (ع) در این مقاله نه صرفاً به عنوان شخصیتی تاریخی یا متعلق به یک سنت دینی خاص، بلکه به مثابه الگویی الهیاتی برای فهم نسبت دین، انسان و جهان مورد تحلیل قرار گرفت. تأکید او بر عدالت الهی، کرامت ذاتی انسان و محبت فراگیر، سه ستون اصلی منظومه‌ای اخلاقی - الهیاتی را تشکیل می‌دهد که ظرفیت آن را دارد به بنیانی نظری برای الهیات وحدت بدل شود.

الهیات وحدت، آن گونه که در این نوشتار تبیین شد، پارادایمی است که از دل سنت‌های دینی و با وفاداری به هویت الهیاتی آن‌ها برمی‌خیزد، اما افق آن فراتر از مرزهای نهادی و اعتقادی ادیان گسترش می‌یابد. این رویکرد، به جای تمرکز بر منازعات کلامی یا رقابت‌های هویتی، بر اشتراکات بنیادین اخلاقی و معنوی ادیان تأکید می‌ورزد؛ اشتراکاتی که ریشه در ایمان به خداوند، مسئولیت انسان در برابر دیگری و تعهد به عدالت و صلح دارند. در این معنا، وحدت نه به منزله حذف تفاوت‌ها، بلکه به عنوان امکان هم‌گرایی در غایت انسانی و الهی فهم می‌شود.

تحلیل جایگاه حضرت مسیح (ع) در الهیات اسلامی نشان داد که اسلام، برخلاف برخی برداشت‌های تقلیل‌گرایانه، تصویری عمیقاً تکریم‌آمیز و معنوی از این پیامبر الهی ارائه می‌دهد. مسیح (ع) در قرآن، نشانه‌ای الهی و حامل پیامی اخلاقی است که با اصول توحید، رحمت و عدالت هم‌ساز است. این هم‌پوشانی مفهومی میان مسیح‌شناسی اسلامی و برخی مؤلفه‌های اساسی الهیات مسیحی، زمینه‌ای مستحکم برای گفت‌وگوی الهیاتی اصیل میان دو دین فراهم می‌آورد؛ گفت‌وگویی که می‌تواند از سطح تفاهم نظری فراتر رفته و به همکاری عملی در عرصه اخلاق جهانی منجر شود.

در سطحی کلان‌تر، الهیات وحدت به مسئله مسئولیت جهانی ادیان پیوند می‌خورد؛ مسئولیتی که از خودآگاهی دینی نسبت به وضعیت تاریخی و جهانی انسان معاصر ناشی می‌شود.

جهان امروز با بحران‌هایی مواجه است که نه تنها راه‌حل‌های فنی یا سیاسی، بلکه پاسخ‌های اخلاقی و معنوی می‌طلبند. فقر ساختاری، خشونت فراگیر، بی‌عدالتی‌های نهادینه‌شده و بحران محیط زیست، چالش‌هایی هستند که هیچ دین یا فرهنگی به تنهایی قادر به مواجهه مؤثر با آن‌ها نیست.

ترجمه: «سنت‌های دینی واجد متون کلاسیکی هستند که می‌توانند و باید با بحران‌های انسان معاصر سخن بگویند.» (Tracy, ۱۹۸۱)

در همین راستا، الهیات وحدت می‌کوشد ادیان را از موضع انفعال یا تقابل، به موضع کنش مشترک و مسئولانه در عرصه عمومی سوق دهد. این کنش مشترک، نه بر پایه محو تفاوت‌های اعتقادی، بلکه بر اساس هم‌افزایی اخلاقی و تعهد مشترک نسبت به رنج انسان شکل می‌گیرد.

در الهیات مسیحی معاصر، دیوید تریسی (David Tracy) بر این نکته تأکید می‌کند که سنت‌های دینی، حامل «متون کلاسیک»ی هستند که ظرفیت ورود انتقادی به وضعیت تاریخی کنونی را دارند. او می‌نویسد:

"Religious traditions possess public classics that can and must speak to the crises of contemporary humanity."

هانس کونگ (Hans Küng) نیز در پروژه «اخلاق جهانی» (Global Ethic) تصریح می‌کند که بدون صلح میان ادیان، صلح میان ملت‌ها امکان‌پذیر نخواهد بود. او می‌نویسد:

"There will be no peace among the nations without peace among the religions."

ترجمه: «بدون صلح میان ادیان، صلحی میان ملت‌ها وجود نخواهد داشت.» (Küng, ۱۹۹۱)

این گزاره، به‌روشنی نشان می‌دهد که مسئولیت جهانی ادیان، صرفاً یک توصیه اخلاقی نیست، بلکه شرط امکان صلح و همزیستی در جهان معاصر است..

در ادامه این بحث، یورگن مولتمان (Jürgen Moltmann) با طرح «الهیات امید»، بر پیوند میان ایمان دینی و مسئولیت تاریخی تأکید می‌کند. از نظر او، امید مسیحی نه گریز از جهان، بلکه تعهدی فعال برای دگرگون‌ساختن تاریخ در پرتو وعده الهی است. مولتمان می‌نویسد:

"Christian hope is not a hope that withdraws from the world, but one that transforms it."

ترجمه: «امید مسیحی، امیدی برای کناره‌گیری از جهان نیست، بلکه امیدی برای دگرگون‌ساختن آن است.» (Moltmann, ۱۹۶۷)

این تلقی از امید، الهیات وحدت را از سطح گفت‌وگوی صرف فراتر می‌برد و آن را به افقی کنش‌محور و تاریخ‌مند بدل می‌سازد؛ افقی که در آن، ادیان موظف‌اند در برابر بی‌عدالتی و رنج انسانی موضعی فعال اتخاذ کنند.

الهیات وحدت؛ از امکان نظری تا مسئولیت تاریخی

الهیات وحدت، اگرچه در سطح نظری بر اشتراکات اخلاقی و معنوی ادیان تأکید می‌ورزد، اما تحقق آن منوط به گذار از گفت‌وگوی صرفاً مفهومی به کنش مسئولانه تاریخی است. این گذار، مستلزم آن است که ادیان، ضمن وفاداری به هویت الهیاتی خویش، خود را در برابر سرنوشت مشترک انسان معاصر پاسخ‌گو بدانند.

در این معنا، وحدت نه وضعیتِ ازپیش‌داده، بلکه فرایندی تاریخی است که در بستر گفت‌وگو، نقد متقابل و همکاری عملی شکل می‌گیرد. الهیات وحدت، با الهام از شخصیت‌هایی چون حضرت عیسی مسیح (ع)، می‌کوشد نشان دهد که ایمان دینی، اگر اصیل و زنده باشد، ناگزیر به سوی مسئولیت، همبستگی و تعهد به خیر عمومی سوق می‌یابد.

بدین‌سان، الهیات وحدت را می‌توان پاسخی الهیاتی به شرایط تاریخی کنونی دانست؛ پاسخی که نه از موضع سلطه و نه از موضع انزوا، بلکه از موضع خدمت به انسان و وفاداری به حقیقت الهی برمی‌خیزد. در این افق، حضرت مسیح (ع) همچنان الهام‌بخش راهی است که به عدالت، محبت و صلح جهانی می‌انجامد.

در این چارچوب، الهیات عمومی (Public Theology) نقشی واسطه‌ایفا می‌کند و امکان حضور انتقادی و سازنده ایمان دینی در فضای اجتماعی و سیاسی را فراهم می‌آورد. تعالیم حضرت مسیح (ع)، با تأکید بر خدمت به انسان، اولویت‌دادن به رنج دیگری و نفی منطق سلطه، الگویی الهی برای چنین حضوری ارائه می‌دهد. این الگو، نه تنها برای مسیحیان، بلکه برای همه پیروان ادیان الهی قابل الهام است و می‌تواند به شکل‌گیری اخلاقی جهانی مبتنی بر ایمان یاری رساند. در جمع‌بندی نهایی، می‌توان گفت که الهیات وحدت، آن گونه که از رهگذر بازخوانی تعالیم حضرت عیسی مسیح (ع) ترسیم شد، نه پروژه‌ای آرمان‌گرایانه و انتزاعی، بلکه امکانی واقعی و ریشه‌دار در سنت‌های دینی است. این الهیات، اگر با رویکردی انتقادی، روشمند و وفادار به متون مقدس دنبال شود، می‌تواند نقش مؤثری در کاهش تنش‌های دینی، تعمیق گفت‌وگوی ادیان و تقویت همبستگی انسانی در مقیاس جهانی ایفا کند. از این منظر، میلاد حضرت مسیح (ع) نه تنها یادآور رویدادی تاریخی، بلکه فراخوانی دائمی به بازاندیشی در مسئولیت مشترک ادیان نسبت به آینده انسان و جهان است.

ماه رجب : آسمان معرفت و روز شکوفایی عقلانیت دینی

ولادت امام محمد باقر(ع): طلایه دار تمدن دانش بنیان و انسان سازی

دکتر مرتضی هاشم پور

رجب، ماهِ تعالی و خودشکوفایی

در منظومه تقویم معنوی اسلام، ماه رجب به مثابه «ماه خدا» شناخته می‌شود؛ ماهی که فرصتی استثنایی برای توقف در گذار روزمرگی، بازاندیشی در مسیر حیات و آماده سازی روح و عقل برای پذیرش نور هدایت الهی فراهم می‌آورد. این ماه، با فضایی آکنده از رحمت و مغفرت، تنها دعوت به عبادت منفعلانه نیست، بلکه فراخوانی است به «عبادت آگاهانه» که در آن، خرد و دل با هم هم‌آواز می‌شوند. در چنین بستری، ولادت امام محمد باقر(ع)، که شکافنده و گشاینده گنجینه‌های علوم و معارف بودند، پیامی نمادین دارد: قداست زمانی و مکانی، زمانی تحقق می‌یابد که در خدمت رشد انسان و شکوفایی استعدادهای او قرار گیرد.

ماه رجب، به‌عنوان یکی از ماه‌های ویژه الهی، تنها محدود به اعمال عبادی نیست، بلکه بستری مقدس برای تحول درونی و تربیت انسانِ عاقل، متعهد و معنوی است. این ماه، با ولادت امام محمد باقر(ع) در ۱ رجب، پیوندی ناگسستنی با خردورزی، علم‌آموزی و تعالی اخلاقی می‌یابد. امام باقر(ع) با گشودن افق‌های نوین در فهم دین، نشان دادند که اسلام دینِ زندگی‌ساز و تمدن‌آفرین است و انسان با بهره‌گیری از معرفت و اخلاق می‌تواند به جایگاه «انسان کامل» نائل شود. این مقاله با نگاهی تحلیلی و آینده‌نگر به بررسی نقش ماه رجب و آموزه‌های امام باقر(ع) در تعالی فردی و اجتماعی می‌پردازد.

ماه رجب: مدرسه‌ای برای تربیت انسان چندبُعدی

ماه رجب را می‌توان «مدرسه معنوی» دانست که برنامه‌درسی آن، ترکیبی از عبادت، تفکر، تهذیب نفس و مسئولیت‌پذیری اجتماعی است. اعمال این ماه — از روزه و استغفار تا نماز و انفاق — در واقع تمرینی است برای پرورش «انسان متعادل». انسانی که می‌آموزد چگونه در عین اتصال به آسمان (عبادت)، در زمین نیز مسئولانه زندگی کند (تعامل اجتماعی)؛ چگونه در عین توجه به درون (تهذیب نفس)، به جامعه و نیازهای آن نیز بی‌تفاوت نباشد (عدالت‌خواهی). این ماه، زمان مناسبی برای تقویت «هوش معنوی» و «وجدان اخلاقی» است، دو عاملی که در جهان پرتلاطم امروز، رهنمون انسان به سوی آرامش و تصمیم‌گیری‌های عادلانه هستند.

امام باقر(ع): معمار دانش مسئولیت‌پذیر و

اخلاق‌محور

امام محمد باقر(ع) در دوران امامت خویش، تحولی بنیادین در جغرافیای معرفت دینی ایجاد کردند. ایشان نشان دادند که دین، مجموعه‌ای از احکام خشک و مناسک صرف نیست، بلکه «سیستم زنده معرفتی» است که می‌تواند به پرسش‌های پیچیده انسان — از علم و فلسفه گرفته تا حکومت و اخلاق — پاسخ دهد. کلیدواژه‌ی اندیشه امام باقر(ع)، «علم نافع» بود؛ دانشی که نه برای فخرفروشی، که برای خدمت به انسانیت، اصلاح جامعه و تقرب به خداوند به کار آید.

محورهای اندیشه امام باقر(ع) در باب انسان کامل و جامعه آرمانی:

۱. عقلانیت توحیدی: در مکتب امام باقر(ع)، عقل موهبتی الهی است که اگر با نور وحی همراه شود، به شناختی ژرف و متوازن از جهان و انسان دست می‌یابد. ایشان فلسفه احکام، اسرار آفرینش و رابطه علم و دین را تبیین کردند و نشان دادند که تعارض ذاتی میان خرد و ایمان وجود ندارد.

۲. اخلاق به‌مثابه هنر زندگی: اخلاق در نگاه امام باقر(ع)، صرفاً رعایت مجموعه‌ای از بایدها و نبایدها نبود، بلکه «هنر زیستن» در بالاترین سطح انسانی بود. احترام به کرامت ذاتی انسان — حتی مخالفان —، ایثار، راستگویی، مدارا و مسئولیت‌پذیری، شالوده‌ی جامعه‌ای بود که ایشان ترسیم می‌کردند.

۳. عدالت به‌مثابه قلب تپنده اجتماع: امام باقر(ع) عدالت را تنها یک مفهوم حقوقی نمی‌دانستند، بلکه آن را «نیاز فطری» انسان و مایه قوام جامعه می‌شمردند. نقد ظلم، حمایت از مظلوم و تلاش برای ایجاد ساختارهای عادلانه، بخشی جدایی‌ناپذیر از تعالیم ایشان بود.

۴. علم در خدمت انسانیت: گسترش علوم تجربی و عقلی در دوران ایشان، نشان می‌دهد که اسلام، دین علم‌ستیز نیست. اما شرط آن، اخلاق‌مدار بودن علم و قرار گرفتن آن در مسیر تعالی انسان و حفظ محیط زیست (به عنوان امانت الهی) است.

پیوند ماه رجب و اندیشه امام باقر(ع): نقشه راهی

برای جهان معاصر

ماه رجب با تأکید بر تزکیه درون، و آموزه‌های امام باقر(ع) با تأکید بر تعالی برون (جامعه)، یک «کلید راهبردی» برای مواجهه با بحران‌های جهان امروز ارائه می‌دهند. بحران‌هایی چون:

* جدایی علم از اخلاق: تکنولوژی پیشرفته بدون پشتوانه اخلاقی، می‌تواند به ابزار تخریب تبدیل شود. الگوی امام باقر(ع)، علم مسئول و اخلاق‌محور را جایگزین آن می‌کند.

* فردگرایی افراطی و فروپاشی پیوندهای اجتماعی: ماه رجب با دعوت به انفاق و توجه به دیگران، و امام باقر(ع) با تأکید بر مسئولیت اجتماعی، روحیه همبستگی و نوع دوستی را تقویت می‌کنند.

* بحران معنویت در عصر مادی‌گرایی: تمرین‌های معنوی ماه رجب و معرفت عمیق باقری، پاسخی به عطش معنوی انسان مدرن است، بدون آن‌که او را از عقلانیت و زندگی فعال در جامعه دور کند.

نتیجه‌گیری: از رجب تا باقر؛ مسیر تحقق انسان

آرمانی

ماه رجب و ولادت امام محمد باقر(ع)، دو حلقه از یک زنجیره طلایی هستند که هدف نهایی آن، «تربیت انسان کامل» است. انسانی که در او، «عبادت» به «خدمت» تبدیل می‌شود، «معرفت» به «عدالت» می‌انجامد و «اخلاق» به «تمدن‌سازی» منجر می‌گردد.

بزرگداشت این ماه و این امام، فراتر از یک سنت مذهبی، بازخوانی «پروژه انسان‌سازی اسلام» است. پروژه‌ای که می‌تواند در گفت‌وگوی سازنده با دیگر فرهنگ‌ها و ادیان، نقشه‌ای مشترک برای ساختن جهانی مبتنی بر خرد، اخلاق، صلح و عدالت ارائه دهد. به راستی که رجب، آسمان معرفت است و باقر(ع)، ستاره درخشان این آسمان.

نمادشناسی معنوی سنت مسیحی درخت کریسمس

جوزپه آیلو؛ پژوهشگر ایتالیایی

افزون بر این، انتخاب درخت کاج به عنوان درخت کریسمس این معنا را بیش از پیش تقویت می کند. کاج به دلیل همیشه سبز بودن، نه تنها نماد حیات جاودان است، بلکه نشان دهنده ثبات و پایداری نیز هست؛ ارزش هایی که به خوبی با مفهوم ایمان استوار پیوند می خورند. از همین رو، شکل مثلثی درخت به کانون جشن های کریسمس تبدیل می شود؛ راهی برای یادآوری معنا و ژرفای این عید به مؤمنان: پیوند با خدا و حرکت در مسیر نور الهی.

درخت نمادی جهانی است که در همه سنت ها و فرهنگ ها دیده می شود. درخت کریسمس صرفاً یک تزئین جشن نیست، بلکه نمادی سرشار از سنت و معنویت محسوب می گردد. جزئیات آن، از ستاره بالای درخت گرفته تا روبان های روی شاخه ها، داستانی را روایت می کند و پیامی عمیق در خود دارد. شکل مثلثی درخت کریسمس تنها یک انتخاب زیباشناختی نیست، بلکه نمادی عمیقاً معنوی به شمار می آید. این ساختار هندسی، با پایه ای پهن و استوار که به تدریج به سوی بالا باریک می شود، بازتاب دهنده مسیر معنوی انسان است: ریشه دار در زمین، اما رو به آسمان و متوجه خدا.

کاج: نماد حیات جاودان و امید

کاج با سبزی عمیق خود که در گذر فصل‌ها پایدار می‌ماند، نمادی جهانی از حیات جاودان و نوزایی است. این ویژگی آن را به نماد اصلی جشن‌های کریسمس تبدیل می‌کند و تداوم زندگی را حتی در سردترین و تاریک‌ترین زمان‌های سال به تصویر می‌کشد. برگ‌های همیشه‌سبز آن که حتی در زمستان نیز فرو نمی‌ریزند، وعده‌ای از امید و جاودانگی را مجسم می‌کنند؛ وعده‌ای که ریشه‌ای عمیق در سنت مسیحی دارد.

از دوران باستان، کاج و دیگر درختان همیشه‌سبز در فرهنگ‌های گوناگون به‌عنوان نماد تولد دوباره و نیروی حیاتی به کار می‌رفتند. در آیین‌های pagan (پاگانی)، برای نمونه، این درختان را برای جشن گرفتن بازگشت خورشید در انقلاب زمستانی (شب یلدا) تزئین می‌کردند؛ رسمی که بعدها با سنت‌های مسیحی درهم تنیده شد.

در بستر کریسمس، کاج نماد زندگی است؛ دعوتی به تأمل در چرخه حیات و در معنای ژرف‌تر این عید: تولد، امید و نوزایی معنوی. از این‌رو، تزئین درخت تنها یک عمل زیباشناختی نیست، بلکه آیینی است که حال حاضر را به سنتی طولانی از ایمان و امید پیوند می‌دهد.

ستاره بالای درخت: نماد ایمان و هدایت معنوی

ستاره‌ای که بر فراز درخت کریسمس قرار می‌گیرد، صرفاً یک تزئین ساده نیست، بلکه عنصری سرشار از نمادپردازی و معنویت است. این ستاره یادآور ستاره‌ی دنباله‌داری است که بنا بر روایت انجیل، سه مق را تا غار بیت‌لحم، محل تولد عیسی مسیح، هدایت کرد. در این معنا، ستاره نماد ایمان است؛ نوری که راه مؤمنان را حتی در لحظات تاریکی روشن می‌سازد.

در بسیاری از سنت‌های کریسمسی، ستاره دعوتی است به اندیشیدن درباره‌ی جهت زندگی انسان. همان‌گونه که ستاره‌ی دنباله‌دار مسیر رویدادی سرشار از امید و رستگاری را نشان داد، ستاره‌ی بالای درخت نیز اهمیت داشتن راهنمایی معنوی یا آرمانی را یادآوری می‌کند که گام‌های ما را جهت دهد. همچنین نماد وحدت است: همان‌گونه که مق‌ها، با وجود تفاوت‌های فرهنگی و دینی، زیر نور واحد خداوند گرد آمدند، ستاره ما را به یافتن آنچه انسان‌ها را به هم پیوند می‌دهد فرا می‌خواند و به فراتر رفتن از تفاوت‌ها و فاصله‌ها دعوت می‌کند. برای بسیاری، قرار دادن ستاره بر فراز درخت لحظه‌ای ویژه و تقریباً آیینی است که جوهره‌ی کریسمس را به‌عنوان جشنی از ایمان، محبت و امید گرامی می‌دارد. بی‌دلیل نیست که این ستاره اغلب ارزشمندترین و درخشان‌ترین تزئین است؛ نقطه‌ای مرجع برای تمام درخت و برای هر کسی که به آن می‌نگرد.

چراغ‌هایی که درخت کریسمس را می‌آرایند نیز صرفاً عنصری تزئینی نیستند، بلکه به‌صورت نمادین مسیر روشن زندگی را نمایندگی می‌کنند. هر نور کوچک یادآور امیدی است که در لحظات دشوار راهنمای انسان می‌شود و حتی تاریک‌ترین مسیرها را روشن می‌سازد. این سنت ریشه در دوران کهن دارد؛ زمانی که از شمع‌ها برای تزئین درختان استفاده می‌شد، به‌عنوان نشانه‌ای از نور الهی و محافظت در برابر تاریکی زمستان. امروزه، با تحول تزئینات مدرن، چراغ‌ها همچنان پیامی جهانی از شادی، گرما و نوزایی معنوی را منتقل می‌کنند. درخشش آن‌ها به ما یادآوری می‌کند که حتی در سخت‌ترین دوره‌ها نیز همواره پرتوی از امید وجود دارد که می‌توان به آن چنگ زد. این نورها دعوتی هستند برای گرمای داشت لحظات روشن زندگی و تقویت ایمان و نگرش مثبت در نگاه به آینده.

گوی‌های رنگارنگی که امروزه شاخه‌های درختان کریسمس را در تنوعی بی‌پایان از رنگ‌ها و سبک‌ها می‌آرایند، ریشه‌هایی عمیق و معنایی ویژه دارند. شکل آن‌ها یادآور سیب‌هاست؛ میوه‌هایی که در گذشته برای تزئین درختان در جشن‌های کریسمس به کار می‌رفتند. این میوه‌های سرخ نماد نعمت‌هایی بودند که انسان دریافت کرده است؛ اشاره‌ای به میوهٔ درخت معرفت در کتاب مقدس، و در عین حال نمادی از فراوانی و برکت. امروزه، گوی‌ها یادآور برکت‌هایی هستند که در زندگی نصیب ما شده‌اند: از سلامت و روابط عاطفی گرفته تا فرصت‌هایی که هر روز ما را غنی‌تر می‌کنند. اما معنای آن‌ها فراتر از فقط یک سپاسگزاری بوده و گستره آن بسیار است؛ این گوی‌ها همچنین دعوتی به سخاوت و بخشندگی به شمار می‌آیند.

بخشیدن به دیگران، همان‌گونه که سه مق برای عیسی هدایا آوردند، پیامی محوری در کریسمس است. گوی‌هایی که بر شاخه‌ها آویخته شده‌اند، ما را تشویق می‌کنند که نه‌تنها دارایی‌های مادی، بلکه محبت، همدلی و حمایت خود را نیز با دیگران تقسیم کنیم. بنابراین، تزئین درخت با این کره‌های درخشان به ما یادآوری می‌کند که هم برای آنچه داریم سپاسگزار باشیم و هم جشن‌ها را به زمانی برای نوع‌دوستی و عشق به هم‌نوع تبدیل کنیم.

در ژرفای هر پاپیون، ارزش هدیه و سهم‌شدن بازتاب می‌یابد؛ ارزش‌هایی بنیادین در زمانی چون کریسمس، که در آن وحدت خانوادگی و دوستی حاملان امید و آرامش‌اند.

فرشتگان: پیام‌آوران عشق و حکمت

فرشتگان از شاخص‌ترین و دوست‌داشتنی‌ترین نمادهای پیوندخورده با سنت‌های کریسمسی به شمار می‌آیند. این موجودات آسمانی که اغلب آویخته بر شاخه‌های درخت کریسمس به تصویر کشیده می‌شوند، نماد عشق بی‌قیدوشرط و حفاظت الهی هستند. حضور آنان در ایام جشن، یادآور نیرویی خیرخواه و محافظ است که بر افراد و خانواده‌ها نظارت می‌کند. در طول تاریخ، فرشتگان به‌عنوان پیام‌آوران میان آسمان و زمین شناخته شده‌اند؛ حاملان مژده‌ها و نشانه‌های امید. در بافت کریسمسی، فرشتگان معنایی به مراتب عمیق‌تر می‌یابند: آنان نگهبانان صلح و آرامش‌اند و این اندیشه را با خود می‌آورند که عشق الهی همواره به ما نزدیک است، آمادهٔ هدایت ما در لحظات دشوار و شریک شدن در لحظات شادی. پیکرهٔ آنان پیوند نامرئی میان امر الهی و امر انسانی را مجسم می‌کند؛ پیوندی که از طریق حفاظت و محبتی که ما را در بر می‌گیرد، به‌ویژه در روزهای جشن، آشکار می‌شود. تصویر فرشتگانی که بر درخت یا در تزئینات کریسمسی جای گرفته‌اند، برای مسیحیان یادآور این حقیقت است که عشق و نور الهی همواره در دسترس است؛ دعوتی برای زیستن کریسمس با دلی گشوده و آرام.

پاپیون‌ها، به‌عنوان نماد اتحاد و همبستگی، پیوند عمیق و ناگسستنی‌ای را که در درون خانواده وجود دارد مجسم می‌کنند و در دورهٔ کریسمس اهمیتی نمادین و ویژه می‌یابند. این عناصر که اغلب با تزئینات و آرایه‌های جشن‌ها همراه‌اند، نه‌تنها بیانگر زیبایی‌شناسی کریسمس هستند، بلکه معنای احساسیِ گردهمایی و مشارکت را نیز در خود دارند. در ایام کریسمس، خانواده‌ها با پشت سر گذاشتن فاصله‌های جغرافیایی یا عاطفی، گرد هم می‌آیند تا لحظاتی سرشار از آرامش و گرما را با یکدیگر جشن بگیرند. پاپیون‌هایی که درختان کریسمس، بسته‌های هدیه و حتی فضای خانه را می‌آرایند، استعاره‌هایی بصری از این پیوندها هستند. هر پاپیون را می‌توان همچون «گره‌ای» کوچک دید که اعضای خانواده را به هم متصل می‌کند و اهمیت حمایت متقابل، سنت‌های مشترک و آرامشی را که از با هم بودن سرچشمه می‌گیرد، به یاد می‌آورد. در بسیاری از سنت‌ها، پاپیون همچنین نماد آغازهای تازه است: همان‌گونه که پاپیون‌هایی که بر درها یا درختان آویخته می‌شوند، ورود به مرحله‌ای نو از سال را نشان می‌دهند و آرزوی شادی، صلح و رفاه را به همراه دارند. در عین حال، عمل بسته‌بندی هدایا و تزئین درخت به‌صورت جمعی، فرصتی برای ایجاد پیوندهایی عمیق‌تر فراهم می‌کند و لحظاتی از بازی، خنده و همکاری را در هم تنیده و می‌پروراند. بدین‌سان، پاپیون‌ها فراتر از یک عنصر صرفاً تزئینی می‌روند و به بخشی جدایی‌ناپذیر از سنتی تبدیل می‌شوند که عشق و هماهنگی خانوادگی را جشن می‌گیرد.

حدیث ہفتہ

حضرت عیسیٰ علیہ السلام:

طُوبَى لِلْمُصْلِحِينَ بَيْنَ النَّاسِ ، أُولَئِكَ
هُمْ الْمُقَرَّبُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ؛

حضرت عیسیٰ علیہ السلام:

خوشا به حال اصلاح کنندگان میان
مردم ؛ اینان در روز قیامت مقربان اند

واتیکان در هفته ای که گذشت ...

دیدار گروهی از نمایندگان پارلمان اروپا با پاپ

« این به معنای احیاء دوران گذشته نیست، بلکه تضمین می کند که سرمایه های کلیدی برای همکاری در آینده از بین نروند ». پاپ در ادامه افزود: ادامه شنیدن صدای کلیسا در اروپا تضمین شود.

در تاریخ دهم دسامبر گروهی از نمایندگان محافظه کار و اصلاح طلب پارلمان اروپا که جهت شرکت در نشست به رم آمده بودند با پاپ دیدار کردند.

پاپ از آنها دعوت کرد تا مروج خیر عموم بوده و سن تامس مور را به عنوان نقطه مرجع معرفی کرد و خواستار حفاظت میراث دینی قاره اروپا شد. وی افزود:

پیام تلگرام تسلیت پاپ برای حمله در سیدنی

به نوشته این روزنامه در این حمله ۱۶ نفر از جمله یکی از مهاجمین کشته و حدود ۳۰ نفر دیگر مجروح شدند، پاپ «به آنهایی که از این عمل خشونت آمیز بی معنی ضربه خورده اند نزدیکی و همدردی معنوی» خود را اعلام کرد.

پاپ همچنین «اظهار امیدواری» کرد «کسانی که به خشونت گرایش دارند منقلب شده و راه صلح و همبستگی را جستجو کنند». وی در ادامه برای بهبود مجروحین دعا کرد.

۱۵ دسامبر پاپ با ارسال تلگرامی به امضاء کاردینال پارولین نخست وزیر واتیکان به سراسقف سیدنی در استرالیا، حمله به جشن یهودیان که در جریان آن گروهی کشته و مجروح شدند را تسلیت گفت.

در این تلگرام لئون چهاردهم این «حمله وحشتناک» در جریان مراسم جشن عبری حنوکا اتفاق افتاد را «عملی خشونت آمیز و بی معنی» خواند و آن را محکوم کرد. پاپ در ادامه افزود از این کشتار «عمیقاً غمگین شدم».

تمامی نمایندگان ادیان حمله در سیدنی را

قاطعانه محکوم کردند

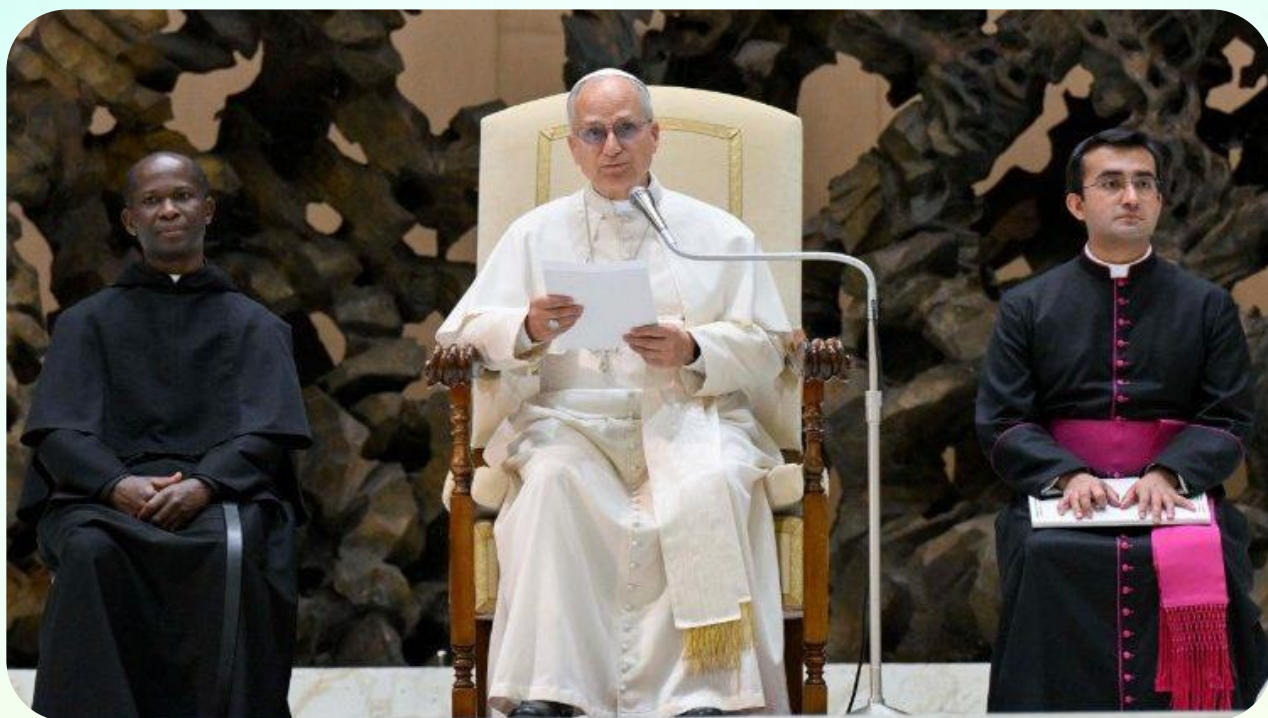

ارگان رسمی واتیکان با انعکاس محکومیت حمله در سیدنی به جشن یهودیان نوشت: پر مفهوم ترین محکومیت علیه این حمله غم انگیز ضد یهود در ۱۴ دسامبر، از سوی جهان اسلام اعلام شد.

شورای بزرگان مسلمان که مرکز آن در ابوظبی و رئیس آن امام اعظم الازهر، احمد الطیب است، با تسلیت به خانواده های قربانیان، خواستار تقویت تلاش های بین المللی برای مقابله با سخنرانی های تنفر انگیز، افراط گرایی و ترویج فرهنگ گفتگو و احترام متقابل شد.

این روزنامه پس از انعکاس این بیانیه اظهارات سازمان های یهودی، مسلمان و مسیحی را در محکومیت این حمله منعکس کرد.

سال مقدس دیپلماسی ایتالیا

پاپ افزود: عبور از درب مقدس، رفتاری از امید مشترک، موضوع سال مقدس جاری است. در دیپلماسی فقط کسانی که واقعاً امیدوار هستند، همیشه در جستجو و حمایت از گفتگو میان طرفین هستند.

کاردینال پی یترو پارولین نخست وزیر واتیکان نیز در مراسم عبادی به همین مناسبت در سالن پل ششم در مورد مناطقی که صحنه «پیچیدگی ژئوپلیتیک» امروزه هستند، از سرزمین مقدس گرفته تا اوکراین و واقعیت های آفریقا که اغلب در سطح بین الملل نادیده گرفته می شود، صحبت کرد.

۱۳ دسامبر پاپ به مناسبت سال مقدس دیپلماسی ایتالیا اظهار داشت: کسی که از گفتگو جدا می شود به صلح امیدوار نیست.

لئون چهاردهم در ادامه، دعوت نمود تا نه فقط سخنرانی ها، زیبا و دقیق، بلکه قبل از آن، صادقانه و محتاطانه باشند و نیز افزود: مخالف با میانجیگری، سکوت نیست، بلکه حمله کردن در سخنرانی ها و بیانیه ها با استفاده از دروغ، تبلیغات و ریاکاری است.

در این دیدار بیش از ۳۰۰۰ نفر از کارکنان دولتی از جمله وزیر خارجه و همکاری بین الملل ایتالیا، آنتونیو تیانو، معاون رئیس شورای وزراء ایتالیا شرکت داشتند.

پاپ با برگزار کنندگان مراسم جایزه شیخ زاید

در کاخ رسولی واتیکان دیدار نمود

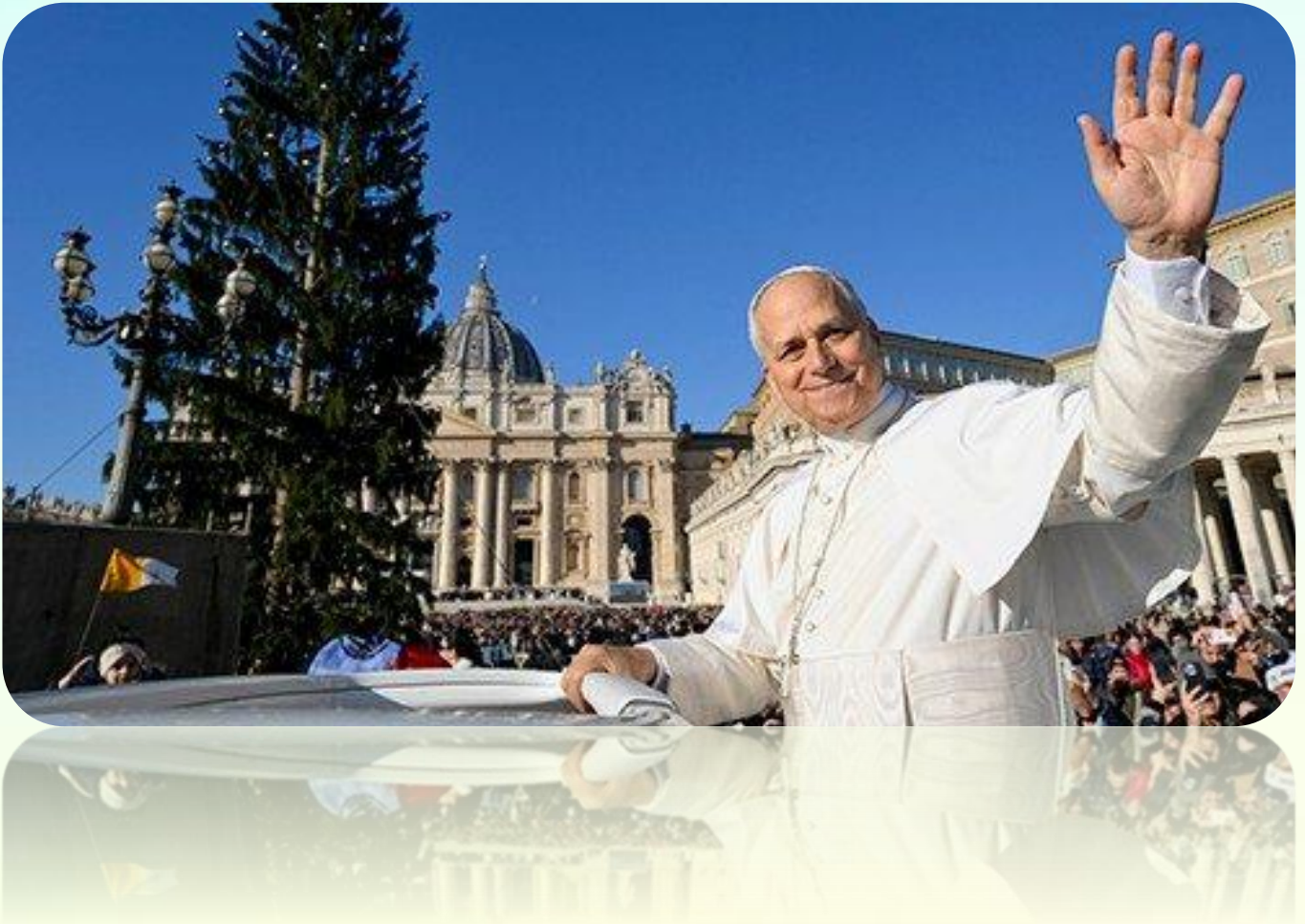
این جایزه نه فقط تجسم میراث شیخ زاید و این رهبران است، بلکه تاکید می کند که از هر انسان و هر دینی دعوت شده است تا مروج برادری باشد. همانطور که پاپ فرانسیس گفت، «سنت های دینی متفاوت، با بهره گرفتن از میراث معنوی خود، می توانند سهم بزرگی در خدمت به برادری داشته باشند».

۱۱ دسامبر برگزارکنندگان مراسم اهداء جایزه شیخ زاید برای برادری انسانی در کاخ رسولی واتیکان با پاپ لئون چهاردهم دیدار کردند.

وی در این دیدار گفت: «در دورانی تحت تاثیر جنگ های فزاینده و تفرقه ها، به مصداق های واقعی مهربانی و احسان انسانی نیاز داریم که به ما یادآور شوند همه برادر و خواهر هستیم، حرف کافی نیست».

پاپ در ادامه افزود همانطور که خوب می دانید، جایزه زاید برای برادری انسانی از لحظه ای حساس در گفتگوی بین ادیان بوجود آمد: امضاء سند برادری انسانی توسط پاپ فرانسیس و احمد الطیب امام اعظم الازهر، با حمایت شیخ محمد بن زاید آل نهیان.

پاپ: برای آشتی میان ملت ها متعهد شویم

پاپ در رابطه با بالا گرفتن تنش میان تایلند و کامبوج، با قربانیان و آوارگان بسیار، گفت: «از این خبر غمگین شدم و از طرف های درگیر دعوت می کنم تا فوراً آتش بس را قبول کنند و گفتگو را از سرگیرند».

لئون چهاردهم در مراسم عبادی ۱۰ دسامبر در میدان سن پی یترو بار دیگر خواستار صلح میان ملت ها شد. پاپ با توجه به شصتمین سالگرد پیام اساقفه لهستان به اساقفه آلمان، گفت: این سندی است که «تاریخ اروپا را تغییر داد و گواهی بر این است که آشتی و بخشش امکان پذیر است، زمانی که به طور متقابل آرزوی صلح و تعهد مشترک برای خیر بشریت بوجود آید».

ممانعت اعمال حجاب بر خردسالان چهارده ساله در مدارس

این قانون با اکثریت قاطع به تصویب رسید و تنها حزب سبزها با آن مخالفت کرد و آن را «مغایر با قانون اساسی» دانست. پیش از این نیز در سال ۲۰۱۹ اقدامی مشابه برای ممنوعیت حجاب در مدارس از سوی دولتی ائتلافی متشکل از محافظه کاران و راست افراطی مطرح شده بود. یک سال بعد از سوی دادگاه قانون اساسی اتریش، که آن قانون را تبعیض آمیز تشخیص داده بود، رد شد.

نمایندگان پارلمان اتریش قانونی را تصویب کرده اند که بر اساس آن، دختران زیر ۱۴ سال از پوشیدن حجاب روسری اسلامی در مدارس منع می شوند. این قانون که دولت هدف آن را حفاظت از دختران و کودکان در برابر «فشار و سرکوب» عنوان کرده، از سوی بسیاری از حقوق دانان و سازمان های مدافع حقوق بشر، تبعیض آمیز تلقی می گردد. چرا که به باور آنان می تواند به افزایش شکاف ها و تنش های اجتماعی بی انجامد.

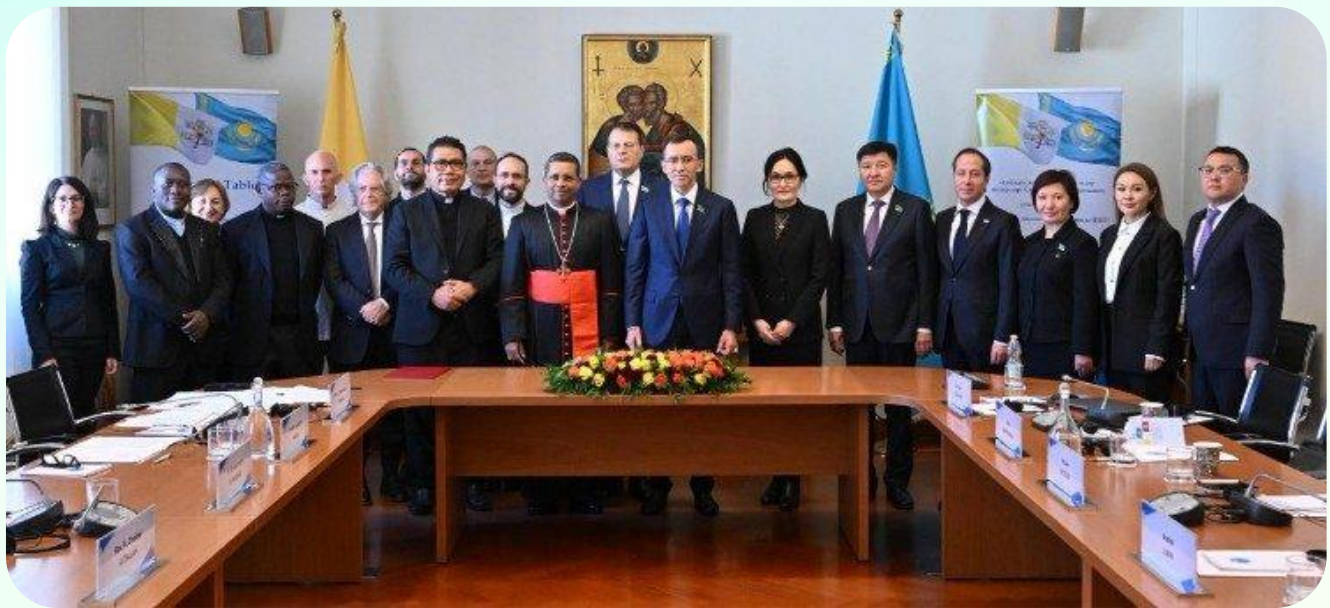
پیام پاپ در دیدار با روحانیت آمریکای لاتین ساکن در رم

قلب مردم برسانند. وی همچنین بر اهمیت پیروی از دعوت حضرت مسیح [علیه السلام]، مطالعه کتاب مقدس، دعا و اتحاد با جامعه مؤمنان صحنه گذارده و از حضرت مریم مقدس [سلام الله] گوادالوپه خواست تا از شرکت کنندگان محافظت کرده و برکت مأموریتشان را تضمین کند..

پاپ لئون چهاردهم در تاریخ ۱۲ دسامبر ۲۰۲۵ طی پیامی به کشیشان، راهبه‌ها، روحانیان و طلبه‌های آمریکای لاتین در رم « که در رم سکونت دارند و تحصیل می کنند»، بر اعلام اولویت مطلق مسیح [علیه السلام] در جامعه‌ای پر از هیاهو و سردرگمی تأکید کرد. پاپ افزود: امروز بیش از هر زمان دیگری به خادمان و شاگردانی نیاز است که صدای آن حضرت را با وضوح در گوش و

برگزاری میزگرد در واتیکان درباره اقدامات بین ادیان قزاقستان

این میزگرد به ابتکار دبیرخانه کنگره رهبران ادیان جهانی و سنت ها و با همکاری نهاد گفتگوی بین ادیان و مرکز بین المللی برای گفتگوی بین ادیان و بین مذاهب، برگزار شد.

رئیس سنای قزاقستان ضمن تقدیر جهت برگزاری این میزگرد، گفت: «در سراسر جهان شاهد افزایش خشونت، بیگانه هراسی و همچنین قصد سوء استفاده از تنش ها برای ترویج ایدئولوژی های افراطی و اشاعه سخنرانی هایی در جهت ترویج تنفر، می باشیم. این گرایش با استفاده از پتانسیل بی سابقه فناوری های جدید دیجیتالی گسترده تر شده است».

آشیم بایف در ادامه به نقش بزرگ ادیان و رهبران آنها اشاره کرد و افزود کاملاً با سخنان خردمندانه پاپ لئون چهاردهم در مورد گفتگو موافق است، که می گوید: گفتگو یک تاکتیک یا ابزار نیست، بلکه یک روش زندگی، است».

در تاریخ ۱۱ دسامبر میز گردی در محل نهاد واتیکانی گفتگوی بین ادیان با عنوان "اقدامات بین ادیان قزاقستان و رهبریت معنوی مقرر مقدس"، با شرکت مولن آشیمبایف رئیس مجلس سنای قزاقستان و رئیس دبیرخانه کنگره رهبران ادیان جهانی و سنت ها، قبل از دیدار وی با پاپ، برگزار گردید. در این میزگرد، کاردینال جورج جاکوب کوواکاد رئیس نهاد گفتگوی بین ادیان پس از اشاره به بیانیه شورای دوم واتیکان، بیانیه عصر ما، در مورد روابط کلیسای کاتولیک با ادیان غیر مسیحی، افزود: «این سند برسمیت می شناسد که در زمان ما، بشریت هر روز که می گذرد به هم نزدیک تر می شود و پیوندها میان ملت های مختلف قوی تر می شوند». وی تاکید کرد اگر این موضوع در سال ۱۹۶۵، در فردای شورای دوم واتیکان، حقیقت داشت که هنوز هم حقیقت دارد: ملت ها «اکنون میان خود متصل تر هستند» و این پیوندها «قوی تر شده اند. ترویج اتحاد و عشق میان ملت ها و میان کشورها» وظیفه نهاد گفتگوی بین ادیان است.

دیدار خاخم های رم و میلان با پاپ

نشست مزبور همچنین فرصتی بود برای صحبت درباره ارزش تاریخی و معاصر روابط میان یهودیان و کاتولیک ها.

این دیدار با تعهد متقابل برای تقویت روابط و ترویج ابتکارات مشترک و در جهت گفتگو و احترام، پایان یافت.

روز ۱۱ دسامبر خاخم اعظم شهر رم، ریکاردو دی سنی، و خاخم اعظم شهر میلان، آلفونسو اربیب، در کاخ رسولی واتیکان با پاپ دیدار و گفتگو کردند.

طی بیانیه ای در همین رابطه آمده است: در جریان این دیدار صمیمانه، که در فضایی از توجه عمیق و احترام متقابل انجام گرفت، ضرورت مقابله با یهودستیزی در همه اشکال آن، به اشتراک گذاشته شد.

دیدار نخست وزیر مالت با پاپ و مقامات واتیکان

۱۵ دسامبر رابرت ابلا رئیس دولت مالت در کاخ رسولی واتیکان با پاپ لئون چهاردهم دیدار کرد.

رئیس دولت مالت سپس در دبیرخانه دولت واتیکان با کاردینال پی یترو پارولین نخست وزیر واتیکان، به همراه مون سینیور پل ریچارد گالاگر وزیر خارجه واتیکان، دیدار و گفتگو کرد.

دفتر مطبوعاتی مقر مقدس با اعلام این خبر افزود: «در جریان دیدارهای صمیمانه در دبیرخانه دولت واتیکان بر روابط خوب دوجانبه و همکاری ثمربخش میان کلیسای مالت و دولت این کشور تاکید شد.

همچنین در مورد موضوعات مورد علاقه مشترک مانند مهاجرت ها (مهاجرت غیرقانونی مهاجرین غیر اروپایی از راه دریا) که کلیسای مالت و دولت این کشور را شدیداً درگیر کرده است»، صحبت کردند. دفتر مطبوعاتی مقر مقدس نوشت: «در ادامه این گفتگوها در مورد وضعیت اروپا و بین الملل، با توجه خاص به اوکراین و خاورمیانه صحبت کردند».

سفیر واتیکان در ترکیه: پاپ در نیقیه، قدمی تاریخی در مسیر تقریب کلیسایی است

وی افزود: فکر می کنم بدون شک به مسیر بین کلیسایی در راستای هدف مشترک کمک خواهند کرد. نتیجه سفر لئون چهاردهم به ترکیه بسیار مهم و عمیق است. از نظر تقریب کلیسایی آن را واقعه ای با اهمیت و تاریخی می دانم. به خصوص برای سفر به نیقیه جهت برگزاری یکپارچه ی هزاروهفتصدمین سالگرد کلیسایی در این کشور.

۱۶ دسامبر سراسقف مارک سولچینسکی سفیر واتیکان در ترکیه در مصاحبه ای در مورد اولین سفر بین المللی لئون چهاردهم (از ۲۷ نوامبر تا ۲ دسامبر) به ترکیه صحبت کرد و گفت دیداری میان مذاهب بود که بدون شک باعث تسریع روند به سوی وحدت مسیحیان شد، از همکاری مقامات ترکیه تشکر می کنم.

سفیر واتیکان در پاسخ به سئوالات این وب سایت گفت: لئون چهاردهم آرزوی پاپ فرانسیس، که می خواست در جریان سال مقدس فقط این سفر خارجی، به نیقیه، را انجام دهد، را تحقق بخشید و مقامات ترکیه به گونه ای مساعد و مطلوب، از همان ابتداء به انجام آن کمک کردند. پس از انتخاب لئون چهاردهم بار دیگر رئیس جمهور ترکیه از این سفر حمایت کرد.

وی در ادامه افزود: جنبه بین کلیسایی بخش بسیار مهم این سفر است. پس از نیقیه پاپ با رهبران مسیحی که از نقاط مختلف جهان آمده بودند، دیدار کرد. به من گفته اند که در تاریخ سفرهای پاپ ها به ترکیه، مقامات مختلف ترکیه در برنامه ریزی، کمک های لجستیکی و رسانه ای فعالیت بیشتری داشتند.

همه این ها به لطف رئیس جمهور ترکیه انجام شد. برای اولین بار تلویزیون دولتی تی.آر.تی به پخش جهانی این سفر کمک کرد. به همین خاطر بار دیگر از ترکیه تشکر می کنم.

سفیر ترکیه در مورد درخواست ضروری اساقفه ترکیه برای برسمیت شناختن کلیسای کاتولیک از نظر قانونی و اینکه این سفر به انجام آن کمک خواهد کرد گفت قطعاً، امیدوار است.

رونمایی و معرفی کتاب متعلق به یک کاتولیک چینی،

تحت عنوان «رویای چینی من»

نویسنده در این رابطه گفت: امیدوارم پاپ بتواند از کشورم دیدن کرده و چین بتواند نور انجیل را بپذیرد. رویای چینی من این است که پلی میان مسیحیت و چین شوم.

اسپادارو نیز در سخنرانی در مورد چین گفت، این کشور نه گذشته است و نه حال، بلکه آینده است.

۱۶ نوامبر کتاب جدید چارتویان، کاتولیک چینی، به نام «رویای چینی من»، طی مراسمی در شهر رم معرفی شد.

در این مراسم به غیر از نویسنده کتاب، همچنین پدر یسوعی فدریکو لومباردی (رئیس سابق دفتر مطبوعاتی واتیکان) و پدر یسوعی آنتونیو اسپادارو معاون دبیر نهاد واتیکانی فرهنگ و تربیت (و سردبیر سابق نشریه تمدن کاتولیک) در مورد مسیحیت و چین سخنرانی کردند.

واکنش شورای اساقفه ایتالیا و سازمان های

کلیسایی در مورد کشتار در سیدنی

در این پیام با تاکید بر اینکه «پیوندی که با آن ملت عهد جدید را به طور معنوی با اصل و نسب ابراهیم متصل می کند»، آمده است «یهودستیزی را قاطعانه محکوم کرده و از کاتولیک های ایتالیا دعوت می کنیم تا هرنوع خشونت، کلامی و فیزیکی را «نفی کنند. به طور مشترک «برای تعهدی جهت اشاعه فرهنگی از صلح» تلاش کنیم.

در ادامه خبر به واکنش کلیساهای مسیحی در آمریکا و اروپا نیز پرداخته است.

کاردینال متئو زوپی رئیس شورای اساقفه ایتالیا در پیامی به خاخام اربیب رئیس اجلاس خاخامی ایتالیا و خانم نوامی دی سنی رئیس اتحادیه جوامع یهودی در این کشور از آنچه در سیدنی گذشت اظهار انزجار کرد.

در بخشی از این پیام آمده است، از این «حمله ننگین در سیدنی استرالیا، که جشن حنوکا را به خون کشید» اظهار تاسف و انزجار می کنیم.

دیدار گروهی از نمایندگان پارلمان ایتالیا با کاردینال پارولین

نخست وزیر واتیکان

وی در این دیدار که با شرکت روسای دو مجلس و حدود ۴۰۰ سیاستمدار و همکاران آنها در کلیسای سیستین انجام شد، افزود: عیسی را در درون خود متولد کنیم. احساس کنیم که این حضور عیسی در زندگی شخصی و اجتماعی ما ضروری است تا دلایل برادری و صلح را دریابیم.

۱۶ دسامبر کاردینال پیترو پارولین نخست وزیر واتیکان در دیدار با نمایندگان کاتولیک پارلمان ایتالیا گفت: باشد که جشن کریسمس ما را از درون تغییر دهد.

پاپ در تماس تلفنی با رئیس جمهور اسرائیل بار دیگر تمامی

اشکال یهودستیزی را محکوم کرد

بر اساس حمله تروریستی در سیدنی» لئون چهاردهم «اظهار داشت که کلیسای کاتولیک هرگونه یهودستیزی را، که در همه دنیا باعث ترس در جوامع یهودی و همه جوامع شده است، را قاطعانه محکوم می کند».

پاپ قبلاً در همین رابطه در روزهای اخیر نیز اعلام کرد که «یهود ستیزی باید پایان یابد، باید تنفر را از قلب های خود بیرون کنیم». پاپ سپس در تلگرامی به سراسقف سیدنی به این «عمل خشونت آمیز بی معنی» اعتراض کرد و درخواست کرد تا کسانی که «وسوسه خشونت هستند منقلب شده و در جستجوی صلح و همبستگی» باشند.

۱۷ دسامبر هرتزوگ رئیس جمهور اسرائیل در آستانه کریسمس و جشن عبری حنوکا با لئون چهاردهم تماسی تلفنی داشت.

در رابطه با حمله به جشن یهودیان در سیدنی، پاپ در این تماس تلفنی بار دیگر هرگونه خشونت با هویت یهودستیزی را محکوم کرد و همچنین اظهار امیدواری نمود که روند صلح در منطقه خاورمیانه و همچنین با توجه به وضعیت در غزه تلاش برای کمک های بشردوستانه (در غزه) ادامه یابد.

دفتر مطبوعاتی واتیکان با انتشار این خبر به این تماس تلفنی پرداخت که «در رابطه با جشن های کریسمس و جشن عبری حنوکا (جشن نور) انجام شد.

«آسیا گرسنه خداوند است»

البته در این قاره همچنین وضعیت محیط زیست رو به خرابی می رود: از کارگران سوء استفاده شغلی می شود، خطرات ژئوپلیتیک و نابرابری اقتصادی وجود دارد. با نگاه کردن به آسیا می بینیم که مسیحیان تنها ۳ درصد جمعیت را تشکیل می دهند. در میان همه قاره ها، این پایین ترین درصد مسیحیان است.

این روزنامه در ادامه در مورد اهمیت قاره آسیا برای کاتولیک ها افزود: ژان پل دوم قبلاً در سال ۱۹۹۹ آسیا را برای کلیسا «قاره هزاره سوم» تعریف کرد.

وب سایت واتیکان نیوز (رادیو واتیکان) با درج خبری با عنوان کنگره تبلیغ مسیحیت در آسیا نوشت: این اجلاس به ابتکار سازمان های امور تنصیری و شورای اساقفه آسیا، برگزار شد. از جمله شرکت کنندگان در این کنگره، ۱۰ کاردینال، بیش از ۱۰۰ اسقف، ۱۵۰ کشیش، ۷۵ راهبه و بیش از ۵۰۰ غیر روحانی شرکت کردند.

کاردینال چالز مونگ بو سراسقف شهر یانگون میانمار در سخنرانی برای ۸۰۰ هیات از کلیساهای سراسر قاره آسیا در اجلاس مالزی گفت: «اگر عیسی امروز به آسیا برگرد، وی را در قطارهای مملو از جمعیت در بمبئی یا در ترافیک مانیل، یا در میان مهاجرین و جوانانی که چشمانشان به صفحه موبایل دوخته شده، است» می بینیم، که به ما می گوید: «من اینجا را به خاطر می آورم، من اینجا متولد شده ام».

این اجلاس تبلیغی از ۲۷ تا ۳۰ نوامبر با عنوان «زیارت بزرگ برای امید» در شهر پنانگ مالزی برگزار شد که همچنین حدود ۱۰۰ داوطلب از کلیساهای این کشور در آن شرکت کردند. این اجلاس قاره ای توسط شورای اساقفه آسیا برگزار شد. در این گردهمایی در مورد چگونگی تبلیغ صحبت شد، آنهم در قاره ای که امروزه از هر ۵ نفر جمعیت جهان سه نفر در آسیا زندگی می کند. آسیا یک موزه نیست بلکه یک قطب جهانی برای صنایع و تجارت است.

پیام پاپ به مناسبت روز جهانی صلح

وی سپس از معتقدین به خداوند دعوت کرد تا نسبت به استفاده ابزاری از دین به سود ناسیونالیسم، جنگ و مبارزه مسلحانه، هشیار باشند: «تحریف نام خداوند، کفر گویی است».

۱۸ دسامبر پاپ لئون چهاردهم در پیامی به مناسبت پنجاه و نهمین سالروز جهانی صلح گفت: صلح یک مدینه فاضله نیست.

پاپ در این پیام با موضوع «صلح با همه شما باشد. به سوی صلحی بدون سلاح و خلع سلاح کننده»، از مسابقه تسلیحاتی جاری در جهان با هزینه نظامی افزوده شده نسبت به سال ۲۰۲۴، با حدود چهارو نه دهم درصد نسبت به سال قبل، اعتراض کرد.

98

HEVAR

The Weekly Journal of the Embassy of the
Islamic Republic of Iran to the HolySee

Second Year | Issue 98 | 2025 December 19

ولادت با سعادت

امام محمد باقر علیه السلام

بر عموم شیعیان جهان

کرامی باد

The Embassy of the Islamic Republic of
Iran to the HolySee

Via Bruxelles, 57, 00198

+39068552494

vat.media@mfa.gov.ir

<https://vatican.mfa.gov.ir/portal>

IRANtotheHolySee@IRANinVATICAN

